

РЕШЕНИЕ

№62

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 15.03.2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесети февруари две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. №42** по описа на съда за **2013** година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от **Г.И.Т. ***** против решение №1178 от 28.12.2012 г. на Районен съд - Перник постановено по н.а.х.д. №1668 по описа на съда за 2012 г.

С оспореното решение е потвърдено наказателно постановление №3790/12.09.2012 г., на Началник сектор "Пътна полиция" (ПП) към ОД на МВР - Перник, издадено срещу Г.И.Т.***, като за нарушение и на основание чл. 174, ал. 3, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) му е определено да бъдат наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 24 (двадесет и четири) месеца.

Жалбоподателят сочи, че решението на първоинстанционния е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон. Твърди, че пред районния съд не е безспорно доказано, че именно той е осъществил състав на посоченото нарушение на ЗДвП, както и че административнонаказателно производство срещу него било образувано на основа на „предположение“ за употреба на алкохол. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното наказателно постановление. Пред съда жалбоподателят се явява лично и с представляващия го адв. В.***. Заявява, че поддържа жалбата както и претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът по жалбата - ОД на МВР - Перник, сектор "ПП", редовно призован не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, дава заключение, че жалбата е неоснователна и предлага решението на Районен съд - Перник, като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, в настоящия касационен състав като взе предвид събраните по делото доказателства, наведените в жалбата основания и мотивите на обжалваното решение, след извършена служебна проверка на атакувания съдебен акт и по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК прие за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, срещу подлежащо на обжалване съдебно решение и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

С оспореното решение въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства районният съд е приел от фактическа страна, че на 23.08.2012 г. около

23:15 часа в гр. Перник, кв. Изток жалбоподателят във време на управление на собствения си автомобил бил спрян за проверка от автоконтрольор към сектор „ПП“ при ОД на МВР – Перник, за да му бъде извършена проверка с техническо средство за употреба на алкохол, която проверка водачът отказал. За нарушението му бил съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна районният съдия при разглеждането на спора в неговото същество е приел от правна такава, че Т., безспорно е осъществил състав на нарушение по посочения от административнонаказващия орган чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

По отношение вида и размера на наложените административни наказания за извършеното нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП районният съдия е намерил същите за правилно определени за налагане в кумулацията, предвидена в санкцията на приложената административнонаказателна норма, както и справедливо наложени в абсолютния им законово предвиден размер, предвиден към приложимия към момента на извършване на нарушението относим закон.

Административен съд – Перник намира, че постановеното от районния съд решение е законосъобразно и не страда от сочените в жалбата пороци – касационни основания за отмяна.

Твърдението на жалбоподателя, че районният съд е допуснал нарушение на закона, като неправилно е приел нарушението за безспорно установено и доказано е неоснователно. Касационният съд намира, че в производството пред районния съд, при правилно и законосъобразно проведено съдебно следствие, са събрани достатъчно и относими, както и убедителни доказателства, въз основа на които е постановено мотивирано решение. Това дава основание на съда да направи заключение, че в производството пред районния съд не е допуснато съществено процесуално нарушение във връзка с процеса на доказване, което да е основание за отмяна на атакуваното решение и процесното наказателно постановление. Във връзка с това настоящия състав намира, че по съществото на спора Районен съд – Перник правилно е установил че Г.Т.*** е осъществил виновно състав на нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, като е отказал да бъде изпробван с техническо средство за употреба на алкохол. В тази връзка оплакванията на жалбоподателя относно приетия от административнонаказващия орган и районния съд за приложим материален закон също са неоснователни. Нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП предвижда водач на ППС, който откаже да бъде изпробван за наличие на алкохол, какъвто безспорно е фактическия състав на процесното деяние, да бъде административно наказан с две наказания в кумулация. Правилна е квалификацията на административнонаказващия орган за осъществен състав на нарушение във връзка с предл. първо на нарушената законова норма. Тук следва да се отбележи, че не се споделя тълкуването от районния съд на относимата норма, а именно, че за да бъде наказан водач поради отказ да бъде изпробван за употреба на алкохол същият следва да е отказал както изпробване с дрегер, така и медицинско изследване. Чл. 174, ал. 3 на ЗДвП съдържа хипотези на две възможни административни нарушения във връзка със съответния начин, по който водачът отказва да бъде изпробван, като за да е налице нарушение е достатъчно изпълнение и само на една от тях – отказ от изпробване с техническо средство или отказ от медицинско изследване, тъй като са дадени алтернативно посредством използвания съюз „или“.

Касационният съд намира за неоснователно и оплакването на жалбоподателя, че за да бъде доказано деянието било необходимо „в АУАН да бъде удостоверен изричния отказ за проверка“. В обстоятелствената част на акта се съдържа изрично отбелязване относно процесното изпълнително деяние, като не е налице съставяне на акта въз основа на предположения, че е употребен алкохол, което освен това е и абсолютно неотнормирано към състава на вмененото на жалбоподателя нарушение. Акт е

съставен не за употребата или не на алкохол, а поради отказ на проверявания да бъде изпробван за евентуална такава употреба. Но във връзка с горните си твърдения жалбоподателят е имал възможност да докаже на проверяващите, че не управлява автомобил след употребата на алкохол, но не се е възползвал от нея.

Претенцията на касационния жалбоподател за присъждане на направените по делото разноси не следва да бъде уважавана. Независимо от изхода на делото, предвид ТР №2 по Т.Д. № 7/2008 г. на Върховен административен съд на РБ, административните съдилища не присъждат разноси в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела. Съгласно мотивите на тълкувателното решение, с оглед действащата разпоредба на чл. 84 от ЗАНН за субсидиарно приложение на НПК, при разглеждане на касационните жалби редът на АПК, относно правилата на касационното производство следва да се прилага ограничително, тъй като препратката на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН към глава XII от АПК касае само процесуалният ред, по който се развива касационното производство пред Административния съд и доколкото не противоречи на НПК. А на основание разпоредбата на чл. 130, ал. 2 от Закона за съдебната власт тълкувателните решения и постановления на ВАС и ВКС са задължителни за органите на съдебната власт.

Водим от гореизложеното касационния съд намира, че не са налице сочените от жалбоподателя основания за касиране на оспореното решение и същото като валидно, допустимо и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК,
Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1178 от 28.12.2012 г. на Районен съд - Перник постановено по н.а.х.д. №1668 по описа на съда за 2012 г., с което е потвърдено наказателно постановление №3790/12.09.2012 г., на Началник сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР - Перник, издадено срещу Г.И.Т.***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ:/п/

/п/